

maatte de ovennævnte Kapitaler forøges med i det Mindste en saadan Sum for at komme til den hele Beføstning, som det hele Projekt fører med sig. Da imidlertid endog det saaledes supplerede Projekt neppe vil være tilfredsstillende for en længere Arraetke og da vil forde en Udvidelse, skal jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at dette Projekt i sig indeholder en Umulighed for en saadan Udvidelse; thi til den Tid vil Banegaardsarealet Nord for Vesterbrogade imod Vest være begrænset af det bebyggede Fæstningsterrain, medens Banegaardsarealet Syd for Vesterbrogade vil være fast indflettet mellem Gaderne Nr. 1 og 2, Kvegtorvet og Havneplassen. Dette er det sjællandske Jernbaneselskabs egen Teknikers bestemte og utvetydige Erklæring imod det sjællandske Jernbaneselskabs Plan. Jeg tror, at Udvalget har havt god Føje til, saavidt det staar til det, paa Rigsdagens Vegne at neblægge en Indsigelse imod, at der gjøres Skridt til Paabegyndelse af et saadant Projekt eller overhovedet til Paabegyndelsen af noget Projekt i denne vigtige Sag, som Rigsdagen ikke har givet sin Billigelse. Der er saameget mere Aarsag dertil, som der fra de forskjellige Paagjældende har foreligget et Projekt, som ogsaa er blevet omtalt i Udvalgets Betænkning, og som vistnok paa en langt fyldigere og bedre Maade vil tilfredsstille baade Nutidens — og aldeles afgjort Fremtidens — Krav. Det er en Plan, som gaar ud paa, at den nuværende Banegaard skal indskrænkes til Nordbanens Trafik, medens der for alle vestfra kommende Baners Træk skal anlægges en stor ny Banegaard paa Hjørnet af Filosofgangen og Stormgadens Forlængelse. Et saadant Terrain, der paa den ene Side vilde have det lave Vand, som tilsteder Opfyldning efter Behov, og som til sin Længde vilde have hele Strækningen fra Filosofgangen til Valdbyhafte, er et Terrain, der søger sin Lige i Nærheden af en stor Hovedstad; men det er tillige et Terrain, som det ikke vil være muligt at erholde, hvis man tøver nogle Aar dermed, men som man maa lægge sin Haand paa for at sikre sig itide. Det er derfor, jeg tror at burde henstille til den høitærede Minister at være opmærksom paa, ikke blot at det sjællandske Jernbaneselskab ikke ved nogen Foranstaltning indirekte paabegynder den Plan, som det selv har lagt, men tillige at være opmærksom paa, at vi itide kunde sikre os Udsøvelsen af en virkelig brugbar Plan til Udvidelsen af Kjøbenhavns Banegaard eller rettere sagt, til Anskaffelsen af en hel ny Banegaard, thi paa den Plads, der nu haves, er der ikke Plads til en ny Banegaard. — Der er flere Spørgsmaal, som uundgaalig veise sig der ved, og jeg kan ikke Mindet end ved denne Leilighed udtale, hvad Enhver maa have Følelsen af, nemlig hvor beklageligt det var, at vi, eller rettere en Minister, for nogle Aar siden gik hen og paa Statens Vegne solgte betydelige, værdifulde

Grunde, som Staten eiede ude i Fæstningsværkerne, og ligeledes hvor uheldigt det var, at vi gik hen og solgte Enghedsværn til Kjøbenhavns Kommune, hvilket Salg egentlig skete i den Tanke, at en Plan omtrent som den, det sjællandske Jernbaneselskab havde for Die, vilde blive udsørt, men det stod ikke og kunde dengang ikke staa Rigsdagen klart, at dette skjulte sig derunder. Vi blive nu nødt til, hvad enten vi velge den Plan, jeg har hentydet til, eller hvilken som helst anden Plan, der paa nogen Maade kan gjøre Fyldest, at tilbagekjøbe i temmelig dyre Domme, hvad vi have solgt for Spotpris eller rettere forøret Kjøbenhavns Kommune; thi den Pris, Kjøbenhavns Kommune gav for hele Boldterrænet paa Sjællandsiden, er at anslaa til 360,000 Rd., 10 Aars Rente iberegnet. — I Forbindelse hermed har Udvalget henvendt sig til det meget ærede Ministerium og fra Ministeriet modtaget Svar paa nogle andre Spørgsmaal vedrørende de sjællandske Jernbaner. Jeg skal tillade mig at berøre et Par af disse Punkter. Den meget ærede Minister har i en Skrivelse af 24de November dette Aar oplyst Udvalget om, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Frederiksfundsbanen skal føres til denne Byg Haavn, endnu ikke er afgjort, hvorimod det tillige meddeles, at der er meddelt Jernbaneselskabet Koncession til Anlægget af en Jernbane fra Frederiksberg til Frederiksfund, og at den anordnede Vestligelse af Linien derefter har fundet Sted i Slutningen af forrige Maaned. Naar man sammenholder disse to Meddelelser fra den høitærede Minister, kan man ikke være i Tvivl om, at Meningen er den, at det er afgjort, at selve den Jernbane, hvorpaa Mennesker skulle føre, skal ikke føres til Frederiksfunds Haavn, men at der føres Underhandlinger om, hvorvidt der skal føres et Havnspor derhen eller ikke. Naar man erindrer, hvilken overordentlig stor Begunstigelse det sjællandske Jernbaneselskab modtog for at anlægge Frederiksfundsbanen, nemlig 4 Aars Forlængelse af Koncessionsretten, saa forekommer det i det Mindste mig paafaldende, at den høitærede Minister har kunnet tillade Selskabet at inddrage sig den naturlige Forpligtelse at føre Jernbanen hen til det Sted ved dens Endepunkt, hvor der er mest Trang og mest Brug for den. Det er ikke blot for den lille By Frederiksfunds Vedkommende, men jeg tror endnu mere end for Frederiksfunds egen Skyld af Hensyn til det Opland, der ligger bag ved Frederiksfund, som er den nordlige Del af Høstjordssterrænet, at denne Bane er anlagt, og naar man har dette for Die, er det ikke naturligt, at Banegaarden er bleven anlagt, saavidt jeg veed, 1000 Alen, eller i det Mindste ikke saa ganske kort et Stykke, fra Haavnen, men den burde være ført ned til selve Haavnen. Hvis jeg er rigtig underrettet — jeg tør ikke paastaa, at jeg er det — saa har Aarsagen dertil været den, at man har tænkt paa denne Banes Fortsættelse til Frederiksværk. Der